

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VII.

Marec 2004

číslo 3

Pôst je čas pokánia

V minulom čísle nášho mesačníka bola anketa dojmov z púte vo Filipove (pod názvom Filipov 2004). Som veľmi rád, že som tam tiež mohol byť. Najsilnejší dojem na mňa urobilo stretnutie s českým kňazom Pavlom Procházkom, farárom v Sluknove. Vyvolal totiž veľmi vzácnu diskusiu – o tom, že prečo putovať, prečo hľadať v živote a vo viere niečo výnimočné, zázračné. Nielen on, aj ľudia hovorili veľmi cenné veci. Dovolenku trávil na Slovensku, medzi našimi Rómami v obci Jaromnica.

To dôležité bolo, že hovoril aj o spovedi. Povedal nie celkom lichotivé slová: že najhoršie spovede počul na Slovensku. Že to bolo len vymenovanie vecí, žiaden príbeh. Naopak, že skutočnú spoveď považoval, keď sa po záplavách spomenutej dediny spovedali Rómovia – že tam bol príbeh. Myslel tým, že títo ľudia, ohrození katastrofou, hovorili o svojom živote, o pocitoch, o rozhodnutiach... že tam bolo ďaleko viac ako iba odpovede na otázky z modlitebnej knižky. Bolo to o nich, o tom, čo je v ich vnútri, čo prežívajú, ako sa rozhodovali a rozhodujú, čo ich naozaj v živote mrzí...

Obdobie pôstu je časom pokánia. Ale čo to je pokánie? Je to len spoveď? Pre mňa je možnosť spovede veľmi cenná, ale je tu aj otázka aká by mala byť, kedy je prospešná, kedy mi môže pomôcť!? Pavel Procházka to vystihol veľmi silnými slovami, že sa z nej neraz stala naučená formula, kde chýba človek a jeho príbeh, jeho život, jeho myslenie a cítenie. A nie len on to vystihol. Priznávame a vieme, že so skutočným pokáním má dnešný človek ozajstný problém. Zmenil sa náš pohľad na život, na priority, na pocity, na vinu... Jasnejšie si uvedomujeme, že človek môže zachovať všetky predpisy a mať len dobrú odpoveď na všetky otázky v knižke na spovedanie. Ale jeho príbuzní by povedali, že hoci zachoval všetko, má predsa jednu chybu – nedá sa s ním žiť. Žiaľ, takú chybu nevystihne žiadne spovedné zrkadlo a pritom je základná. Spovedné

zrkadlá nevystihnú našu sebastrednosť, skryté prejavy pýchy, nedostatok citlivosti, premárnené veci, nedostatok lásky, múdrosti.... A ešte horšie: nedarí sa im vytrhnúť ani podstatu, o čo má v pokání ísť. Môže sa stať, že človek sa aj poctivo spovedá - tak, ako ho to naučil v detstve - ale nezdravuje to jeho vzťahy a život. Môže sa stať, že sa spovedá – teda robí pokánie – ale nakoniec ho žalúdočné vredy, preťažené srdce, neprestajné striedanie medzi nadšením a depresiou, rozpadnutá rodina či nezvládnuteľné deti usvedčia, že nedošlo k zmene dôležitých vecí a spôsobu života. To sa, žiaľ, nedá vystihnúť jednoducho a bez poctivého a dlhého premýšľania.

Pritom keď sa v Biblii hovorí o pokání, tak sa naznačuje, že problém je zložitý a celoživotný. Hriech sa popisuje dvoma spôsobmi. Prvý je, že hriech je zakrivenie, **zatočenie sa do seba**. Točenie sa iba okolo seba. To skutočne len ťažko rozpoznáme, pretože vždy máme dostatok argumentov, ako veľmi nám ide o druhých, ako chceme len ich šťastie, ako všetko robíme pre nich.... A neraz až ich úprimnosť nám ukáže, ako im možno robíme zle, ako sa točíme okolo svojich predstáv a plánov. Druhý popis hriechu je, že sa človek minie svojmu cieľu. **Byť tesne vedľa cieľa, je predsa len byť vedľa**. Ak sa to stane so životom, ak by človek

mal na konci konštatovať, že to nemalo zmysel, že sa mu nič nevrátilo, že sa snažil a - nič, že mal dobrý úmysel, ale predsa to bolo mimo.... to sú veci, ktoré nechceme. A predsa sú časté. Človek môže míňať svoju životnú energiu, ba môže míňať svoj život na nezmyselné veci, alebo veci, ktoré nikto nechce, a pritom má pocit, že koná dobre, že koná z lásky. Až neskôr sa môže ukázať, že to bolo tesne vedľa cieľa.

Mnohí mladí ľudia sú dnes ovplyvnení nielen kresťanstvom, ale často novými filozofickými či náboženskými prúdmi. Dost' ma zaskočilo, keď som stretol ľudí, ktorí neboli odchovaní kresťanstvom, ale práve týmito novými vecami. Hovorili, že si uvedomujú, že **všetko, čo nad seba vyhodím, naspät' na mňa padne**. My to nehovoríme až tak, nie všetko sa musí človeku vrátiť, ale tiež vieme o veciach, ktoré človek neprizná, kde si nahovorí, ako ich už má vyriešené a ako ich už zvládol, ale predsa sa vkrádajú do jeho vzťahov a života. To, čo je hlboko v nás – a to môže byť aj nespracovaná vina – to nás silno ovplyvňuje. To je ten náš životný príbeh, o ktorom treba premýšľať a možno i rozprávať. To premieňa človeka. Ten, ktorý vníma svoje pocity, veci, ktoré urobil i veci ktoré zanedbal, kto vníma dôsledky svojich slov i skutkov, ten sa z toho môže aj vyslobodzovať. Vyslobodzovať sa, objaviť niečo viac a lepšie pre môj život, aj keď to ešte neviem dosiahnuť, to je podstatou pokánia.

Peter Cibira

Apoštolát modlitby na mesiac marec:

- **Všeobecný:** Aby sa rešpektovali kraje, kultúry, tradície a práva domorodých obyvateľov a aby sa tak dosiahol skutočný súlad medzi nimi a spoločnosťou, uprostred ktorej žijú.
- **Misijný:** Aby v Afrike s ohľadom na rozličnosť darov vzrastala spolupráca medzi misijnými inštitútmi a miestnymi cirkvami.
- **Úmysel KBS:** Za duchovné a hmotné zveľadovanie našej spoločnosti. Aby sa aj napriek ťažkostiam a obetiam zachovala láska v rodinách a iných spoločenstvách.

Okamih detí

Keď sa Cameron začal učiť, ako preberať zodpovednosť za upratovanie, chýbalo mu niekoľko vecí: necítil potrebu upratať, nepociťoval motiváciu k tomu, neplánoval a ani si nepripravoval čas na upratovanie a nevedel si vo veciach urobiť poriadok. Zatiaľ jeho mama tú potrebu cítila, mala k tomu dôvod a motiváciu, vedela tomu venovať čas a aj vedela urobiť poriadok. Ako sa to teda Cameron naučil? Ako sa naučil prijímať zodpovednosť na seba? Došlo k pomalému presunu spomenutých vlastností z vonkajšieho okolia – teda s jeho mamy – na neho samého. urobili to hranice, ktoré napomohli malému dieťaťu osvojiť si to, čo mu predtým bolo cudzie. Je to práve „budovanie hraníc“, ktoré spôsobuje, že to, čo bolo doposiaľ pre človeka vonkajšie, stáva sa vnútorným.

Hranica je „vlastnícka medza“, ktorá definuje človeka. Určuje, kde daný človek končí a kde začína druhý. Ak vieme, kde leží hranica určitého človeka, vieme, čo môžeme očakávať. Keď každý prijme svoju časť, potom vzťah funguje.

Dieťa je v tomto úplne rovnaké. Potrebuje vedieť, kde začína, za čo má prijať zodpovednosť a za čo prijímať zodpovednosť nemusí. Ak vie, že svet od neho čaká zodpovednosť za jeho osobnosť a život, môže sa naučiť tieto požiadavky splňať a dobre si viesť v živote. Pokiaľ však

vyrastie vo vzťahu, kde nie sú jasne stanovené jeho hranice (za čo má niekto zodpovednosť) a ani hranice iných (za čo majú zodpovednosť oni), nezíska vládu nad sebou, ktorá by mu umožnila úspešne prechádzať životom. Bude sa snažiť ovládnuť iných a nebude mať vládu nad sebou. Deti sú vlastne malí ľudia, ktorí sa nevedia ovládať a snažia sa ovládnuť všetkých okolo seba. Nechcú prijímať vládu nad sebou a prispôbovať sa požiadavkám otca a mamy. Oni chcú otcove a matkine požiadavky meniť.

Deti sa nerodia s hranicami. Tie si ich osvojujú až z vonkajšieho vzťahu a z výchovy. Aby mohli spoznať, kto sú a za čo majú zodpovednosť, ich rodičia musia mať vo vzťahu k nim jasné hranice. A musia s nimi jednať tak, aby im pomohli osvojiť si svoje vlastné hranice. Od jasných hraníc sa odvíja:

- jasné vedomie toho, kto som
- vedomie toho, za čo som zodpovedný, schopnosť rozhodovať sa
- poznanie, že keď sa rozhodnem dobre, bude to pre mňa dobré, ale ak sa rozhodnem nesprávne, budem tým trpieť
- možnosť vzniku skutočnej lásky na slobode.

Spracované podľa knihy: Dr. H. Cloud, Dr. J. Townsend:

Děti a hranice, Návrat domu, Praha 2003

Rodinné spoločenstvo pred zánikom?

Na našu redakčnú radu sme dostali viacero reakcií na to že, že časopis Rodinné spoločenstvo je vo veľkej kríze, ba možno je pred zánikom – z ekonomických dôvodov. Reakcie ľudí často smerovali k tomu, že je to jediný časopis, ktorý sa venuje tak dôležitým témam ako je rodina a jej kresťanské smerovanie. Je skutočne

pravdou, že na slovenskom mediálnom trhu takýchto časopisov asi nenájdeme veľa. Preto chceme opätovne upozorniť na jeho obsah, že môže byť prínosom pre riešenie nejedného rodinného problému. Časopis si môžete kúpiť aj v našom kostole, prípadne si ho objednať.

OBJEDNÁVKA NA ROK 2004

Závazne si objednávam mesačník Rodinné spoločenstvo na rok 2004 (10 čísel)

OBJEDNÁVATEĽ:

OBDAROVANÝ:*

Meno a priezvisko .....

Meno a priezvisko .....

Ulica .....

Ulica .....

PSČ ..... Mesto .....

PSČ ..... Mesto .....

Predplatné vo výške 300,- Sk som uhradil:

poštovou poukážkou dňa: .....

prevodom zo svojho účtu č. ....na účet Alfa konti č. 0110799896/0900*

Súčasne poukazujem aj milodar vo výške: .....

Nemám poštovú poukážku, prosím, pošlite mi ju*

* Nehodiace škrtnúť

.....
podpis objednávateľa

Na Golgote

Deň zmrákal sa nad údolím,
zhasínal piatočný deň,
kríž, na ktorom trpel Ježiš,
rysoval matne sa len.

Veľbne chvel sa Krista zjav
v krásno - mystickej chvíli,
z koruny z trňa rubíny
bôľne čelo rosili.

Pod krížom dav zloby hučí
jak hrozný ten príliv vln:
„Keď si Syn Boží, aj náš kráľ,
zostúp dole a vodcom buď.“
tak vypínal zlých synov zbor
nepoddajnú svoju hrud’.

A na kríži Trpiteľ lásky
z úst požehnaných volá:
„Otče, odpusť hriechy veľké
tej luze dookola!“

Umíkla hora. Odišli už
farizej, apoštol, kat.
Spánok bozkať začal zem,
u kríža vidieť Matku stáť.

Skropené krvou rany tela
ľúba lúny modrý svit,
i oliva sa zbožne skláňa
oheň rán tých uhasiť.

Plál bok Pánov na Golgote
jak by temno - rudý kvet
a sial milostí vykúpenia
na ten širošíry svet.

Nastalo ticho hrobové...
Smutné slnko sa stmelo
a v tie diaľne póly svetové
„Je dokonané“ znelo.

Hľa, dokonal už starý svet,
nám nový svet sa tvorí.
Z toho kríža potupného
deň vzhádza jasnej zory.

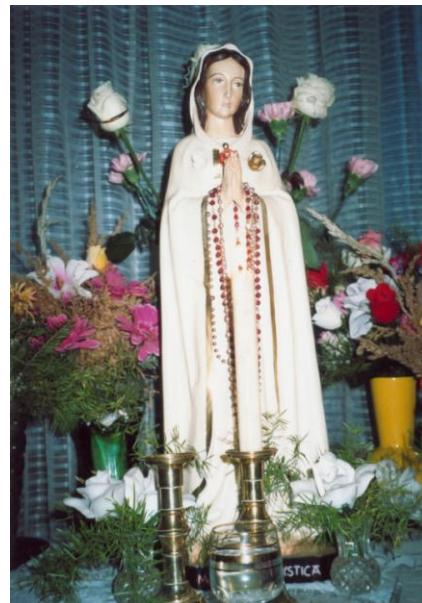
Jozef Drahoš

Mária Rosa Mystika

putovná socha v Suchej nad Parnou

Na naše Slovensko, ktoré je zasvätené Panne Márii Sedembolestnej, prišla socha: Mária Rosa Mystika dňa 4. decembra 2003, ktorá je určená len pre Slovensko. Prebývala v mnohých rodinách a bola aj u nás. Sedem dní. Od 8. januára do 15. januára 2004. Vo veľkom počte sme sa pri nej modlievali. A keď odchádzala, takto som sa s ňou lúčila: Lúčim sa s Tebou modlitbami a prosbami Ruža duchovná, buď požehnaná. Ďakujem Ti, že si bola v našom príbytku a budem Ťa uctievať až do svojho posledného dychu.

Terézia H.

Predjari e

Z detstva si pamätám čas očakávania prebúdzania, čas keď sa príroda preberá zo zimného spánku. Prvé jarné kvietky, spev vtákov, slniečko. Na našej ulici nebolo domu, pred ktorým by ste nenašli hrbu detí, hrajúcich sa niektorú z hier. Buď to boli „lamorky“ /guličky/, hra s loptou „songo-longo“, blcha, skrývačka, alebo naháňačka. Staré mamy nám hovorili - „počkajte, deťúrence, ešte pár dní, príde Jozefko, zastrčí žeravý uhlík do zeme, potom môžete behať aj bosé...“ Áno, čakalo sa na deň mena sv. Jozefa, ktorý mal uhlíkom zohriať zem, prebrať ju k životu. Netrzeplivo sme chodili obzerať jelše k prvej vrbe za mostom, či už neraší, nekvitne. Nájst’ prvé „žabacie“ kvietky, prvosienu, fialku - to bola radosť!

To sme už vedeli, blíži sa veľkonočný čas. Svätý Jozef otváral bránu jari. Až neskôr ma začalo meno Jozef zaujímať. Nielen preto, že som dospievala a boli chlapi s týmto menom, čo sa mi páčili. Hrdými nositeľmi tohoto mena boli nezriedka celé generácie Jozefov v rodinách - od starého otca, otca, syna, vnuka. Nedávno sa mi dostala do ruky brožúrka, ktorá meno sv. Jozefa približuje podrobnejšie a pobáda nás: Čerpajme silu zo života sv. Jozefa, robotníka - tesára, ženicha Panny Márie, pestúna Pána Ježiša. Ctíme si jeho meno, dôverujme v jeho príhovor u Boha, verme v jeho lásku a dobrotivosť k tým, ktorých miloval a miluje jeho srdce, čisté ako ľalia, ktoré je jeho symbolom. V brožúrke je i starobylá modlitba zo Stupavy k sv. Jozefovi. Úryvkom z nej by som chcela zablahoželať všetkým nositeľom tohoto mena veľa zdravia, síl a živej viery, aby mohli plniť vznešené poslanie ženicha Panny Márie, ochrancu sv. rodiny. To je iste jedinečná hodnota, v ktorej sa ma nik nevyrovná a pre ktorú si sv. Jozef zasluhuje osobitnú úctu.

Svätý Jozef, buď nám otcom,
v srdci svojom vždy milostnom,
daj miestečko prosbám našim,
ochraňuj nás časom každým.
Vypros milosť domu nášmu,
stálu svornosť v dobu každú,
aby sme v láske a pokoji
verní Bohu vždy boli...

úryvok zo starobylej modlitby zo Stupavy

Anka O.

Priateľ počítač

Bol raz jeden chlapec, ktorý nemal rád povinnosti. Nechcel chodiť do školy, nechcel pomáhať rodičom a sestre. Riady boli jeho nepriateľom, vysávač protivníkom a škola hotovým nešťastím! Kamarátil sa len s výtvarnou a telesnou výchovou a obľuboval počítače. Tie ho takmer pohltili. Všetky hry, ktoré sú ukryté v tom „múdom stroji“ sa mu ponúkali jedna za druhou: „ešte mňa, aj mňa!“ Chlapec okrem jedla a hygienických potrieb nechcel počuť o ničom inom ako o počítači. Matematika?

Hrozné! Fyzika? Ešte horšie! Nemčina? A načo!? Načo vôbec chodiť do školy, keď počítač ponúka niečo lepšie! Ponúka zábavu! Žeby to bola naozaj až taká zábava? Nie je lepšie stretávať sa so spolužiakmi, s kamarátmi v škole? Čoskoro sa jar vráti k nám, bolo by smutné nevychutnať si život. Tým myslím i život vonku, na vzduchu a bez počítača, ktorý okrem toho, že dokáže veľa vecí, vie byť aj hotovým „žráčom nervov“, nielen času. Počítač za nás neumyje riad, nenakúpi, nenaučí sa za nás fyziku, matematiku, či nemčinu! Nie, nechcem z počítača robiť nepriateľa, ale mal by mať svoje miesto a čas, tak ako škola, učenie, pomáhanie rodičom a súrodencom. A čo ten chlapec, ktorého som spomínala na začiatku? Len dúfam, že si tento článok prečíta, lebo ako som už povedala, stále nemá čas!!!

MK

Naše korene II. - Doba medi a bronzu

Znovu sa stretávame, aby sme pátrali, čo sa dialo v dávnych dobách na území, ktoré dnes nazývame náš rodný kraj. Zároveň sa pokúsime nazrieť aj na naše európske a biblické korene, ktoré iste ovplyvňovali aj dianie u nás. Ďakujeme Lukáškovi Zvonárovi, skvelému a pozornému pátračovi, že objavil v našom okolí skameneliny pravekých živočíchov a kamenné nástroje, ktoré možno používal praveký človek.

O území našich dedín v období kovov nemáme veľa informácií. Je to i preto, že tu až do osídlenia Slovenska Keltmi (3. st. pred Kristom) nežili národy poznajúce písmo. Obývané však bolo. Boli tu roľnícke osady a preto sa tu môžu nájsť rôzne archeologické vykopávky z týchto čias. Mnohé si môžete pozrieť i v Smolenickom múzeu, kde nájdete nálezy z veľkého hradiska na Molpíre, ktoré sú z doby železnej.

Skúsme sa však spoločne pozrieť na národy, ktoré v dobe kovov dali o sebe vedieť o čosi viac. Podobné veci sa možno diali i u nás, i keď tu nestáli veľké paláce a chrám, ako to bolo v niektorých starých civilizáciách tej doby.

Asi 5000 rokov pred Kr. ľudia objavili, že niektoré kamene sa správajú pri opracovaní veľmi zvláštne. Splošťujú sa. Takto akosi objavili kovy a začali premýšľať, ako by ich pre svoj život využili. Najprv objavili meď a zlato. Urobili z nich medené sekeromlaty - symboly kráľov. Spoločnosť sa delila na vládcov, remeselníkov, roľníkov, obchodníkov... začal výmenný obchod. Na Malte, v Anglicku no aj inde v Európe vznikali veľké kamenné stavby slúžiace ako pohanské svätyne, hrobky či stavby určujúce deň letného slnovratu.

Asi 4000 rokov pred Kr. vynašli ľudia na pobreží Stredozemného mora zliatinu medi a cínu - bronz. V Európe sa začal bronz využívať o 2000 rokov neskôr. Veľkým vynálezom doby bronzovej bol voz ťahaný koňmi. Vznikali opevnené osady s mohutnými hradbami a akropolou a prvé mestá. Bohatstvo však vyvolávalo vojenské konflikty. V údoliach veľkých riečnych tokov začali vznikať najstaršie mestské štáty ako Ur, Lagaš, Babylon v Mezopotámii pri riekach Eufrat a Tigris. V Indii vznikali pri rieke Indus, v Číne pri Žltej a Dlhej rieke, v Afrike v údolí Nílu. V Egypte vládnu faraóni, v Mezopotámii lugalí, u Chetitov - kráľ Slnko. Králi boli zároveň veliteľmi armády, najvyššími kňazmi i sudcami. Už v roku 3100 pred Kr. vytvoril najstarší teritoriálny štát v Egypte panovník Meni 2400 r. pred Kr. vznikla Akkadská ríša v Mezopotámii, kde vládol Sargon I.

Asi 2500 r. pred Kr. sa v Egypte a Mezopotámii objavuje nový kov - železo. Na pobreží Stredozemného mora začína doba železná. Ako vždy v praveku a staroveku - do Európy sa novosti dostali oveľa neskôr (asi v 8. st. pred Kr.).

Okolo r. 2000 pred Kr. začína grécka a rímska história, ale aj história Abraháma a vyvoleného národa. Kmene, ktoré sú predkami týchto národov sa v tomto období dosťahovali na územie, ktoré obývajú dodnes. Svojou kultúrou, filozofiou, umením, staviteľstvom, spoločenským zriadením, politikou ovplyvnili veľmi podstatne vývoj národov v Európe a stali sa kolískou kultúry z ktorej čerpáme dodnes. Našich predkov pod Karpatami spájali so svetom najmä obchodníci, ktorí nosili okrem tovarov aj správy o rozprávkových krajinách a ľudoch... po ktorých budeme pátrať nabudúce...

Gabriela Spustová

REVIA - Malokarpatská komunitná nadácia, Moyzesova ul.č.26, 902 01 Pezinok,
IČO: 36070181, Tel./fax: 641 30 11, 0905 960 797, e-mail: revia@revia.sk, www.revia.sk

DARUJTE AJ VY 2%, OBDARUJETE SAMI SEBA...

My darujeme 2% regiónu Malokarpatskej vínnej cesty. Veď tu žijeme... A Vy?

Rača, Vajnory, Svätý Jur, Limbach, Slovenský Grob, Pezinok, Viničné, Vinosady, Modra, Šenkvice, Vištuk, Báhoň, Budmerice, Jablonec, Dubová, Častá, Píla, Štefanová, Doľany, Suchá nad Parnou, Dolné Orešany, Horné Orešany, Trnava...

Sme tu pre vás už 8 rokov.

Od roku 1997 **sme podporili 460 Vašich projektov sumou 4 233 196 Sk.**

Napr: Etnofestival, divadelný festival Cibulák, festival chrámových zborov Ad una Corda, lavičky, detské ihriská, skrášlené okolia bytoviek, športové turnaje, rodinné centrá, tvorivé dielne detí, Slávnosti lesa, vínne trhy a ochutnávky vín, udržiavanie kultúrnych tradícií a folklórnych festivalov, pomoc pri zdravotnej rehabilitácii Laja Slimáka, Valtra Schlegela a Maťa Kohúta, kampane za čistejší Pezinok, Deň úsmevu..... (podrobne na webovej adrese)

Chcete sa aj vy priamo podieľať na zveľad'ovaní mesta či obce, kde žijete?

Chcete mať istotu, že aspoň 2% z daní, ktoré odvádzate do štátnej pokladnice, zostanú v našom regióne?

Využite aj vy zákonnú možnosť rozhodnúť, na aké účely budú použité 2% z Vami povinne štátu odvádzaných daní a **zadarmo pomôžete sami sebe.**

REVIA aj vďaka Vám v roku 2002 a 2003 získala z 1% na rozvoj regiónu Malokarpatskej vínnej cesty 191 041 Sk a 152 815 Sk, ktoré pomohli riešiť potreby a problémy regiónu, ale aj poskytli radosť prostredníctvom zrealizovaných dobrovoľníckych projektov obyvateľov.

Vám všetkým, ktorí ste nám prejavili svoju dôveru a prispeli tak na kultúru, šport, mládež, školy, životné prostredie, či sociálnu oblasť **ĎAKUJEME!**

Ak ste sa rozhodli venovať 2% sami sebe prostredníctvom nadácie REVIA aj tento rok, aktuálne tlačivá po vyplnení v spolupráci s Vaším účtovníkom následne zašlite **do 15.4.2004 (živnostníci a právnické osoby) alebo do 30.4.2004 (zamestnanci) na príslušný daňový úrad podľa miesta Vášho pracoviska.**

Ako v minulosti, tak aj v tomto roku, vám ponúkame možnosť doručiť tlačivá s údajmi o nadácii prostredníctvom našich dobrovoľných spolupracovníkov. Pokiaľ máte na nás otázky, radi ich zodpovieme na horeuvedenej adrese, tlačivá nájdete aj na našej internetovej stránke www.revia.sk, v kancelárii nadácie alebo na farskom úrade v Suchej nad Parnou.

Pekný výlet do Modry

Bol pondelok 2. februára 2004. Začalo to tak, že sme sa zhromaždili na zastávke pri Reštaurácii. Naše prvé rozhodnutie bolo, že pôjdeme na turistiku do hôr, ale pre nepriaznivé počasie sme to rozhodnutie zmenili. Vybrali sme sa na výlet do Modry. Cesta autobusom bola dlhá, tak sme si ju krátili zábavnými hrami. Keď sme vystúpili, rýchlo sme utekali do blízkej cukrárne, lebo lialo ako z krhle. Keďže sme sa nachádzali v cukrárni plnej dobrôt, nemohli sme odolať a všetky peniaze sme pomaňali na koláčoch. Potom sme sa vybrali do Majoliky, kde sa vyrábajú hlinené taniere, džbány, šálky... Premietli nám krásnu

videonahrávku o celej výrobe. Bolo to veľmi zaujímavé. V pamäti nám utkvela jedna výnimočná veta, ktorú sme si opísali a museli sme na ňu myslieť aj cestou domov. Tá veta znela:

V Majolike sme si na pamiatku kúpili hlinené srdcia. Navštívili sme aj modranský kostol.

Na tento výlet nikdy nezapomeneme.

Autorky: Lujza Izakovičová
a Katka Bohušová.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na marec

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

5. marca – 1. piatok v mesiaci,

Suchá 18.00

6. marca – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

7. marca – 2. pôstna nedeľa

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

14. marca – 3. pôstna nedeľa

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

19. marca – sv. Jozefa, ženícha Panny Márie

Suchá 18.00

21. marca – 4. pôstna nedeľa

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

25. marca – Zvestovanie Pána

Suchá 18.00

28. marca – 5. pôstna nedeľa

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

február v našej farnosti

Zosnuli:

+ 30. 1., Mária Hrková, Košolná, 93.r.

+ 8. 2., Milan Halaksa, Košolná, 63.r.

Pokrstení:

*26. 1.2004, Viktória Danišová, Zvončín

*16. 3.2000, Mário Hruška, Suchá

*11.12.2003, Matúš Hruška, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

21. 2. 2004 Marián Čačka a Jana Székelyová

MAREC 2004

Pôstne obdobie

Po 1 Albín, biskup

Ut 2 Simplicius, pápež, mučeník

Št 3 Kunigunda (Kántry)

Št 4 Kazimír

Pi 5 Teofil, biskup (Kántry)

So 6 Radovan (Kántry)

Ne 7 2. pôstna nedeľa

Po 8 Ján z Boha, rehoľník

Ut 9 Františka Rímska, rehoľníčka

Št 10 štyridsať sv. mučeníkov

Št 11 Konštantín, rehoľník

Pi 12 Teofan, vyznávač

So 13 Patrícia

Ne 14 3. pôstna nedeľa

Po 15 Klement Ján Mária Hofbauer, kňaz

Ut 16 Heribert, biskup

Št 17 Patrik, biskup

Št 18 Cyril Jeruzalemský, biskup, uč. Cirkvi

Pi 19 Jozef, ženích Panny Márie

So 20 Klaudia, mučeníčka

Ne 21 4. pôstna nedeľa

Po 22 Oktavián, biskup

Ut 23 Turíbius de Mongrovejo, biskup

Št 24 Gabriel

Št 25 Zvestovanie Pána

Pi 26 Emanuel, mučeník

So 27 Nikodém

Ne 28 5. pôstna nedeľa

Po 29 Miroslav

Ut 30 Kvirín

Št 31 Benjamín, mučeník

Výročia,

významné cirkevné akcie

3.3.

biskupská vysviacka Mons. Jozef Feranec,

emeritný diecézny biskup (1973),

Banská Bystrica

17.3.

biskupská vysviacka Mons. Alojz Tkáč,

arcibiskup, metropolita (1990), Košice

18.3.

biskupská vysviacka Mons. Eduard Kojnok,

diecézny biskup (1990), Rožňava

19.3.

biskupská vysviacka Mons. Rudolf Baláž,

diecézny biskup (1990), Banská Bystrica

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá

nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa

3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok